

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 12T/203/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814010433
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Havírová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2015:8814010433.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Andreou Havírovou na hlavnom pojednávaní konanom dňa 06. augusta 2015 vo Vranove nad Topľou

r o z h o d o l :

Obžalovaní:

X./ V. K., N.. XX.XX.XXXX M. M. N. C., C. A. A.,
Š. Č.. XX/XX, Y.. M. N. C., N.,

X./ Q. V., N.. XX.XX.XXXX M. W., C. A. A., Š. Č.. XX/XX, Y..
M. N. C., N.,

u z n á v a j ú s a z a v i n n ý c h , ž e

v období od 02.09.2013 do 30.06.2014 v obci A., Y.. M. N. C., si ako zákonní rodičia maloletej Q. V., N.. XX.XX.XXXX, ktorým zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa sústavne a dôsledne o všestranný vývoj a rozvoj svojho dieťaťa, úmyselne nezabezpečili riadnu dochádzku svojej maloletej dcéry Q. V. do Základnej školy A., Y.. M. N. C., čím spôsobili, že ich dcéra Q. V. vymeškala 159 neospravedlnených vyučovacích hodín,

t e d a

- vydali úmyselne osobu mladšiu ako osemnásť rokov nebezpečenstvu spustnutia tým, že jej umožnili viesť záhaľčivý život,

t ý m s p á c h a l i

- prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b) Trestného zákona.
Z a t o s a o d s u d z u j ú :

Y. V. K.

Podľa § 211 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 3 Trestného zákona pri zistení prevahy poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a neexistencii priťažujúcich okolností podľa § 37 Trestného zákona a podľa § 54 Trestného zákona na trest povinnej práce vo výmere 300 (tristo) hodín.

Podľa § 55 ods. 1 Trestného zákona trest povinnej práce je obžalovaná povinná vykonať najneskôr do 1 (jedného) roka od nariadenia výkonu tohto trestu.

Podľa § 55 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 51 ods. 4 Trestného zákona ukladá obžalovanej povinnosť riadne zabezpečovať povinnú školskú dochádzku mal. Q. V., N.. XX.XX.XXXX do Základnej školy A..

Y. Q. V.

Podľa § 211 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona pri zistení rovnováhy pohľadujúcich okolností podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. m) Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 5 (piatich) mesiacov nepodmienečne.

Podľa 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do Ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní umožnil obžalovaným urobiť vyhlásenie podľa ust. § 257 ods. 1 Tr. poriadku. Obaja obžalovaní vyhlásili, že sú vinní zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Vzhľadom na to, že obžalovaní odpovedali na všetky otázky obsiahnuté v ust. § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. poriadku, položené im v súlade s ust. § 257 ods. 5 Tr. poriadku, kladne, po zistení stanoviska prítomného prokurátora súd vyhlásenie obžalovaných podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Tr. poriadku, keďže boli splnené všetky zákonom stanovené podmienky, prijal a vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu priznania skutku obžalovanými sa nevykoná s tým, že sa vykonávajú len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Na tomto podklade súd rozhodol, že obžalovaní V. K. P. Q. V. sú vinní zo skutku uvedeného v obžalobnom návrhu tým, že v priebehu školského roka 2013/2014, t. j. od 02.09.2013 až do 30.06. 2014, v obci A., Y.. M. N. C., ako zákonní rodičia mal. Q. V., N.. XX.XX.XXXX, žiačky Základnej školy A., Y.. M. N. C., ktorým zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa sústavne a dôsledne o všestranný rozvoj a vývoj svojich detí, úmyselne nezabezpečili jej riadnu dochádzku do školy, čo viedlo k tomu, že ich dieťa, mal. Q. V. vymeškala v školskom roku 2013/2014 spolu 159 neospravedlnených vyučovacích hodín, a to aj napriek predchádzajúcim upozorneniam a výzvam školy.

Obžalovaní vyššie uvedeným konaním teda po objektívnej stránke naplnili skutkovú podstatu prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b) Trestného zákona.

Subjektívna stránka konania obžalovaných je daná úmyselnou formou vo forme nepriameho úmyslu v zmysle § 15 písm. b) Tr. zákona, pretože obaja obžalovaní vedeli, že svojim konaním môžu spôsobiť porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného Trestným zákonom tým, že umožnili svojej mal. dcére viesť záhaľčivý život, čiže vyhýbať sa povinnej školskej dochádzke a pre prípad, že takéto ohrozenie spôsobia, boli s tým uzrozumení.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie len výsluchom obžalovaných k výroku o treste a oboznámením listinných dôkazov týkajúcich sa výroku o treste.

Obžalovaná V. K. ako aj obžalovaný Q. V. na hlavnom pojednávaní vypovedali, že spolu majú štyri deti. Jedna dcéra vo veku 25 rokov je už vydatá a je osamostatnená, pričom v spoločnej domácnosti s nimi žije ich hluchonemý syn vo veku 24 rokov, na ktorého by mal obžalovaný Q. V.Á. poberať opatrovateľský príspevok ako aj invalidný dôchodok; postihnutá dcéra vo veku 25 rokov, na ktorú zas obžalovaná V. K. poberá opatrovateľský príspevok vo výške približne 198,00 eur a takisto invalidný dôchodok v sume 296,00 eur. Ich dcéra Q. V. vo veku 13 rokov, pre ktorú sú trestne stíhaný, má pred sebou ešte tri roky povinnej školskej dochádzky. Obžalovaní ďalej uviedli, že obžalovaný Q. V. si privyrába ako hrobár, čím má možnosť získať mesačne sumu 15,00 až 25,00 eur.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu prihliadal súd na všetky okolnosti spáchaného skutku, spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'ov, ich pomery a možnosť nápravy (§ 34 ods. 4 Tr. zákona).

Z miesta trvalého bydliska sú obaja obžalovaní hodnotení pozitívne.

Podľa odpisu registra trestov bola obžalovaná V. K. celkovo 3 krát súdne trestaná a to vo všetkých prípadoch pre trestný čin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b) Tr. zákona účinného od 01.01.2006, resp. podľa § 217a Tr. zákona účinného do 31.12.2005. Na všetky vyššie uvedené odsúdenia sa však už vzťahuje fikcia zahladenia. Je potrebné tak zdôrazniť, že na vyššie uvedené trestné postihnutia teda súd nemôže síce prihliadať ako na príťažujúcu okolnosť, avšak fikcia neodsúdenia neznamena, že sa zahladzuje samotná skutočnosť, že obžalovaná sa v minulosti dopustila protiprávnej činnosti.

Z lustrácie v Registri priestupkov vyplýva, že obžalovaná doposiaľ nebola priestupkovo riešená.

Z odpisu registra trestov v prípade obžalovaného Q. V. súd zistil, že tento bol 2 krát súdne trestaný, pričom vo veci tunajšieho súdu pod sp. zn. 1T/9/2006 došlo k osvedčeniu sa obžalovaného. Rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 09.04.2008 sp.zn. 1 T 26/2008 bol obžalovaný uznaný za vinného zo zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zákona, podľa § 202 ods. 1 písm. a) Tr. zákona ako aj pre prečin súložie medzi príbuznými podľa § 203 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, z výkonu ktorého bol podmiennečne prepustený s nariadeným probačným dohľadom dňa 04.03.2013 so skúšobnou dobou v trvaní 4 rokov a probačným dohľadom v trvaní 2 rokov, pričom mu zároveň bolo uložené primerané obmedzenie. Uvedená skúšobná doba podmiennečného prepustenia s probačným dohľadom by tomuto obžalovanému uplynula dňa 04.03.2017. Z vyššie uvedeného tak vyplýva, že obžalovaný sa žalovaného skutku dopustil počas plynutia skúšobnej doby podmiennečného prepustenia s probačným dohľadom.

Z lustrácie v Registri priestupkov vyplýva, že tento obžalovaný bol doposiaľ 2 krát priestupkovo postihnutý za priestupok proti verejnému poriadku a za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu.

U obžalovanej V. K. súd zistil poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona, keďže táto obžalovaná sa k spáchaniu skutku priznala a jeho spáchanie oľutovala. Žiadne príťažujúce okolnosti podľa § 37 Tr. zákona na jej strane súd nezistil. Vzhľadom na vyššie uvedené tak bola u tejto obžalovanej zistená prevaha poľahčujúcich okolností pri neexistencii príťažujúcich okolností v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona.

Obžalovanému Q. V. poľahčovalo, že sa k spáchaniu skutku priznal a tento oľutoval (§ 36 písm. l/ Tr. zákona). Keďže obžalovaný bol v minulosti súdne trestaný, túto skutočnosť bolo potrebné vyhodnotiť ako príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zákona. Vzhľadom na vyššie uvedené tak bola u tohto obžalovaného zistená rovnováha poľahčujúcich ako aj príťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona.

Za prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b) Tr. zákona možno páchatel'ovi tohto trestného činu uložiť trest odňatia slobody v trvaní až 2 roky.

V prípade obžalovanej V. K. súd zohľadnil, že táto síce bola v minulosti za totožnú trestnú činnosť už 3 krát súdne potrestaná, avšak všetky vyššie uvedené odsúdenia sú už zahladené. U tejto obžalovanej súd za rozhodujúce však považoval rodinné pomery, keďže spoločne so spoluobžalovaným Q. V. majú v starostlivosti až dve postihnuté deti a zároveň mal. Q. V., vo vzťahu ku ktorej boli trestne stíhaní, a je teda zrejmé, že v prípade nariadenia nepodmiennečného trestu odňatia slobody tejto obžalovanej by sa o tieto ich spoločné deti nemal kto postarať. Je zrejmé, že obžalovaná sa napriek skutočnosti, že mal. Q. V. si riadne neplní svoju školskú dochádzku, snažila adekvátne podľa svojich schopností zabezpečiť riadnu starostlivosť o svoje mal. deti. Z uvedeného dôvodu súd považoval za postačujúce na nápravu tejto obžalovanej uloženie alternatívneho trestu v podobe trestu povinnej práce, keďže obžalovaná nie je invalidná a s uložením takéhoto druhu trestu prejavila súhlas.. Vzhľadom na predchádzajúce početné odsúdenia súd dospel k záveru, že tento druh trestu je potrebné obžalovanej uložiť v najvyššej možnej

výmere a to v trvaní 300 hodín. Takto uloženú výmeru tohto trestu považoval súd za zodpovedajúcu stupňu závažnosti konania obžalovanej, zavineniu obžalovanej, jej osobu ako aj možnostiam jej nápravy, prejavenu snahu o nápravu zo strany obžalovanej na hlavnom pojednávaní. Je potrebné uviesť, že nevykonanie tohto trestu v celkovej alebo čiastočnom výmere je dôvodom na premenu tohto trestu a to v rozsahu za každé dve hodiny nevykonanej práce jeden deň nepodmienečného trestu odňatia slobody. Na posilnenie výchovného účinku tohto druhu trestu súd obžalovanej uložil povinnosť zabezpečovať riadnu povinnú školskú dochádzku mal. Q. V..

Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný Q. V. sa žalovaného skutku dopustil takmer na začiatku plynutia skúšobnej doby podmieneného prepustenia s probačným dohľadom a to za trestný čin, ktorého sa dopustil takisto voči osobe blízkej, uloženie iného ako nepodmienečného trestu odňatia slobody u tohto obžalovaného by neprichádzalo do úvahy. S prihliadnutím aj na skutočnosť, že s vysokou pravdepodobnosťou bude obžalovanému nariadený výkon zvyšku trestu odňatia slobody v trestnej veci tunajšieho súdu sp.zn. 1 T 26/2008, súd za primeraný považoval uložiť tomuto obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov a to berúc do úvahy osobu obžalovaného. Takto uloženú výmeru tohto trestu považoval súd za zodpovedajúcu stupňu závažnosti konania obžalovaného, zavineniu obžalovaného, jeho osobu ako aj možnostiam nápravy, prejavenu snahu o nápravu zo strany obžalovaného na hlavnom pojednávaní.

Keďže obžalovaný bol v minulosti vo výkone trestu odňatia slobody, súd ho v zmysle ust. § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde vo Vranove nad Topľou. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného, že je vinný alebo že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.